

2) η αιτιολογία της απόφασης του ΓΔΕΕ είναι ανεπαρκής στο βαθμό που από τη σύγκριση των στοιχείων του ΣΑΑ/ΣΓΠ που ελήφθη υπόψη για το έτος υποβολής δηλώσεων 2007 με τα στοιχεία του νέου επικαιροποιημένου ΣΑΑ/ΣΓΠ του 2009 προέκυπτε ότι οι διαφορές και οι αστοχίες είναι ελάχιστες και δεν υπερέβαιναν το 2,4% και άρα η διόρθωση 5 % είναι ανατιολόγητη, πολύ περισσότερο που αγνοήθηκαν οι ουσιώδεις ισχυρισμοί της Ελληνικής Δημοκρατίας για την ποιότητα των διοικητικών διασταυρωτικών ελέγχων.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 9 Ιουλίου 2013 — Andrés Rabal Cañas κατά Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Υπόθεση C-392/13)

(2013/C 260/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Andrés Rabal Cañas

Εναγόμενες: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η έννοια των «ομαδικών απολύσεων» του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59⁽¹⁾, η οποία περιλαμβάνει όλες τις «απολύσεις που πραγματοποιούνται από έναν εργοδότη για ένα ή περισσότερους λόγους, οι οποίοι δεν έχουν σχέση με το πρόσωπο των εργαζομένων», βάσει ενός καθοριζόμενου αριθμητικού ορίου, να ερμηνευθεί –λαμβανομένου υπόψη του κοινοτικού περιεχομένου της– ως σημαίνουσα ότι απαγορεύει ή αποκλείει εθνική διάταξη μεταφοράς που περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις λήξεων, και δη αυτών που οφείλονται σε «οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς» λόγους, όπως ορίζει το άρθρο 1, παράγραφος 1, του νόμου περί της νομικής καταστάσεως των εργαζομένων;
- 2) Πρέπει, για τον προσδιορισμό του αριθμού των απολύσεων που λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί εάν πρόκειται για «ομαδικές απολύσεις» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/59 είτε ως «απολύσεις που πραγματοποιούνται από έναν εργοδότη» (στοιχείο α') είτε ως «λήξεις της σύμβασης εργασίας [που πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία του εργοδότη] για έναν ή περισσότερους λόγους, οι οποίοι δεν έχουν σχέση με το πρόσωπο των εργαζομένων, υπό τον όρο ότι οι απολύσεις είναι τουλάχιστον πέντε» (στοιχείο β'), να συνυπολογίζονται και οι ατομικές λήξεις συνεπεία συμπλήρωσης του ορισμένου χρόνου διάρκειας της σύμβασης (ορισμένου χρόνου, έργου ή παροχής υπηρεσίας) όπως είναι αυτές που απαριθμεί το άρθρο 49, παράγραφος 1, στοιχείο c, του νόμου περί της νομικής καταστάσεως των εργαζομένων;
- 3) Ορίζεται η έννοια των «ομαδικών απολύσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβάσεων εργασίας που συνήφθησαν για

ορισμένο χρόνο ή για ορισμένη εργασία», στο πλαίσιο του κανόνα περί μη εφαρμογής της οδηγίας 98/59, όπως ορίζει το άρθρο της [1, παράγραφος 2, στοιχείο α'), αποκλειστικά βάσει του αυστηρώς ποσοτικού κριτηρίου του άρθρου 1, [παράγραφος 1], στοιχείο α', ή, απαιτείται, περαιτέρω, όπως η αιτία των ομαδικών λήξεων απορρέει από το ίδιο πλαίσιο ομαδικών συμβάσεων με την ίδια διάρκεια, για την ίδια υπηρεσία ή το ίδιο έργο;

- 4) Επιδέχεται η έννοια της «επιχειρήσεως[εγκαταστάσεως]», ως «έννοιας του κοινοτικού δικαίου» που έχει θεμελιώδη σημασία για τον ορισμό των «ομαδικών απολύσεων» στη συνάφεια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/59, και δεδομένου ότι, όπως ορίζει το άρθρο της 5, η οδηγία αυτή προβλέπει μόνον ένα ελάχιστο επίπεδο προστασίας, μια ερμηνεία βάσει της οποίας η διάταξη περί μεταφοράς στην εσωτερική νομοθεσία του κράτους μέλους, ήτοι, στην περίπτωση της Ισπανίας, το άρθρο 51, παράγραφος 1, του νόμου περί της νομικής καταστάσεως των εργαζομένων, μπορεί να λαμβάνει ως βάση για τον υπολογισμό του αριθμητικού ορίου, αποκλειστικώς, την «εκμετάλλευση» στο σύνολό της, αποκλεισμένων των καταστάσεων αυτών στις οποίες –εάν ως μονάδα αναφοράς λαμβανόταν υπόψη η «[εγκατάσταση]»– θα σημειωνόταν υπέρβαση του αριθμητικού ορίου που προβλέπει η εν λόγω διάταξη;

⁽¹⁾ Οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (ΕΕ L 225, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 11 Ιουλίου 2013 — Ministerstvo práce a sociálních věcí κατά Mgr. K. B.

(Υπόθεση C-394/13)

(2013/C 260/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Έτερος διάδικος: Mgr. K. B.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 76 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογενειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, την έννοια ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως κατά τις οποίες η προσφεύγουσα, ο σύζυγος και το τέκνο της ζουν στη Γαλλία, όπου εργάζεται ο σύζυγος και βρίσκεται το κέντρο των ενδιαφερόντων τους, η δε προσφεύγουσα έλαβε πλήρως στη Γαλλία την οικογενειακή παροχή ΡΑJE (παροχή υποδοχής μικρού τέκνου), η Τσεχική Δημοκρατία είναι το αρμόδιο κράτος για τη χορήγηση οικογενειακής παροχής-γονικού επιδόματος;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχουν οι μεταβατικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας την έννοια ότι επιβάλλουν στην Τσεχική Δημοκρατία να χορηγεί οικογενειακές παροχές μετά τις 30 Απριλίου 2010, ακόμη και αν, από 1ης Μαΐου 2010, ο νέος ορισμός της κατοικίας (résidence) στον κανονισμό (ΕΚ) 987/2009 ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για [τον] καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (άρθρα 22 επ.) ενδέχεται να επηρεάζει την αρμοδιότητα ενός κράτους;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας την έννοια ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, η Τσεχική Δημοκρατία είναι, από 1ης Μαΐου 2010, το αρμόδιο κράτος για τη χορήγηση οικογενειακής παροχής;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

⁽²⁾ ΕΕ L 166, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 284, της 30ής Οκτωβρίου 2009, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Satakunnan käräjäoikeus (Φινλανδία) στις 12 Ιουλίου 2013 — Sähköalojen ammattiliitto ry κατά Elektrobudowa Spółka Akcyjna

(Υπόθεση C-396/13)

(2013/C 260/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Satakunnan käräjäoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Sähköalojen ammattiliitto ry

Εναγόμενη: Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να επικαλεστεί ένα εργατικό σωματείο που ενεργεί προς το συμφέρον των εργαζομένων απευθείας το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως άμεση πηγή δικαιωμάτων έναντι παρέχοντος υπηρεσίες άλλου κράτους μέλους σε μια κατάσταση όπου η διάταξη η οποία προβάλλεται ότι είναι αντίθετη προς το άρθρο 47 (ήτοι το άρθρο 84 του πολωνικού κώδικα εργασίας) είναι μια καθαρά εθνική διάταξη;

- 2) Σε μια δικαστική διαδικασία αφορώσα αξιώσεις που έχουν γεννηθεί εντός του κράτους εκτελέσεως της εργασίας υπό την έννοια της οδηγίας 96/71/ΕΚ ⁽¹⁾, απορρέει από το δικαίωμα της Ένωσης –ειδικότερα από την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας την οποία θέτει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, καθώς και το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, και το άρθρο 6 της προαναφερθείσας οδηγίας, σε συνδυασμό με την ελευθερία συστάσεως επαγγελματικών σωματείων την οποία εγγυάται το άρθρο 12 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων– ότι ένα εθνικό δικαστήριο πρέπει να αποκλείει την εφαρμογή διατάξεως του εργατικού δικαίου του κράτους προελεύσεως των εργαζομένων που απαγορεύει τη μεταβίβαση μισθολογικής αξιώσεως σε εργατικό σωματείο του κράτους εκτελέσεως της εργασίας με σκοπό να αναλάβει το σωματείο αυτό την είσπραξη της, όταν η αντίστοιχη διάταξη του κράτους εκτελέσεως της εργασίας παρέχει τη δυνατότητα μεταβιβάσεως της μισθολογικής αξιώσεως προς εξασφάλιση της εισπράξεώς της, οπότε αναγνωρίζει την ενεργητική νομιμοποίηση εργατικού σωματείου όταν όλοι οι εργαζόμενοι που μεταβιβάζουν σε αυτό τις σχετικές αξιώσεις με σκοπό την είσπραξη τους είναι μέλη του;

- 3) Έχουν την έννοια οι ρήτρες του πρωτοκόλλου 30 που συναρτάται στη Συνθήκη της Λισσαβόνας ότι ακόμα και τα εθνικά δικαστήρια άλλων χωρών πέραν της Πολωνίας ή του Ηνωμένου Βασιλείου πρέπει να το λαμβάνουν υπόψη όταν η ενώπιόν τους διαφορά παρουσιάζει σημαντικά συνδεδεμένα στοιχεία με την Πολωνία, ειδικότερα, όταν το εφαρμοστέο δικαίωμα στις συμβάσεις εργασίας είναι το πολωνικό; Εμποδίζει, δηλαδή, το πολωνο-βρετανικό πρωτόκολλο ένα φινλανδικό δικαστήριο να δεχθεί ότι οι νόμοι, οι κανόνες, οι διατάξεις, οι πρακτικές ή τα διοικητικά μέτρα της Πολωνίας αντιβαίνουν προς τις αρχές, τις ελευθερίες και τα θεμελιώδη δικαιώματα που θέτει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

- 4) Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού Ρώμη I ότι εμποδίζει την εφαρμογή νομοθεσίας κράτους μέλους που απαγορεύει τη μεταβίβαση αξιώσεων και δικαιωμάτων που απορρέουν από σχέση εργασίας;

- 5) Έχει την έννοια το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού Ρώμη I ότι το εφαρμοστέο στη μεταβίβαση αξιώσεων εκ συμβάσεως εργασίας δικαίωμα είναι το εφαρμοστέο στη σύμβαση εργασίας δικαίωμα του κανονισμού Ρώμη I, ανεξαρτήτως του αν οι διατάξεις άλλης νομοθεσίας ασκούν επίσης επιρροή επί του περιεχομένου του προβαλλόμενου ατομικού δικαιώματος;

- 6) Ερμηνευόμενο με γνώμονα τα άρθρα 56 και 57 ΣΛΕΕ, έχει την έννοια το άρθρο 3 της οδηγίας 96/71/ΕΚ ότι η έννοια του ελάχιστου ορίου μισθού καλύπτει τον βασικό ωριαίο μισθό σύμφωνα με τον πίνακα κατατάξεως των μισθών σε κατηγορίες, τον εγγυημένο μισθό για εργασία με το κομμάτι, το επίδομα αδείας, τη σταθερή ημερήσια αποζημίωση και την αποζημίωση για τον χρόνο μεταβιβάσεως στον τόπο εργασίας, όπως οι εν λόγω όροι εργασίας προσδιορίζονται με γενικής εφαρμογής συλλογική σύμβαση εργασίας υπαγόμενη στο παράρτημα της οδηγίας αυτής;

- 6.1) Έχουν την έννοια τα άρθρα 56 [και 57] της Συνθήκης ΣΛΕΕ ή/και το άρθρο 3 της οδηγίας 96/71/ΕΚ ότι εμποδίζουν το